

HAIKU

Sela pred mene
ptica, i poletela –
Postadoh teži.

PRIJATELJSKI SAVET

Budi kadar da
okaniš se onog što
nećeš vazneti

HAIKU IZ ATELJEA

Uzdrži se od
dodira. Gle kako se
sve prolepšava.

ZA PRAVO ČUDO

Hodah bosonog.
Ne oblatnjavih noge;
put čišći posta.

METAOPTIKA

Pomno motri, pošto svet
činiš onakvim kakvim ga zreš.

TREN PO BAŠOU

Pahuljo! Možda
se rodih i dobih nos
da ti sletiš tu.

METAIDILA

ovde sedim ja
ni moje misli ne
streme nikuda

INDISPOZICIJA

Kad mi je srce
plašljivo a mozak lenj:
imam gledište.

LJUDSKA MERA

Tragikomično:
pod munjom čovek proba
roman da čita.

PRIČA

Priča je zatvoren premda
širok krug, poput života.
Da li je vesela ili tužna?
– zavisi odakle i dokle pričaš.

CIVILIZACIJA

Okretna vrata
posred pustinje. Ko ih
obiđe: nije!

SAVET HEDONISTE

Koristi retku
priliku kad nikom ne
moraš lagati!

ZAPIS U DNEVNIKU

Nastupa kriza:
razumem da sam srećan,
al' ne osećam.

METASTATIKA

Tek iskobeljavši se iz algi
korisnih veza, odrekavši se sasvim
sigurnosne mreže uzajamnosti
možemo podići nad plohom svojih života
nepomerivu vertikalnu ljubavi

AKSIOMA

I z v a n voljenja
svaki postupak ljudski:
ruševna zgrada.

ODBIJANJE POKLONA

Ne daj mi pravo.
Skupo će da te košta;
a ja ga baš sad imam.

VIRTUOZU

Moj sluh nije brz
kô tvoja svirka – *nema*
nama muzike.

ZAJEDNICA

potražiću te,
da ne naletiš na mene:
zanemarenog

PRESUDA

nećeš mi nikad
oprostiti to što me
nisi volela

KAKO LI TAJ-PO KAŽE

– Što sveder cevčiš?
– Zar živ čovek pa da ič
dobra ne čini...!

SVAKOM SVOJE

Brzo se trči.
Brzo se piše, čita.
Ja brzo ćutim.

LJUBAV

tako vetar leprša zavesom:
ne zavesa, ne vetar. Lepršaj

LOVE STORY

Tražih te sve dok me
ti nisi pronašla

PRIZNANJE

tako je volim
da bih i u kaputu
sa njom legao

MONOLOG

Reći manje nego što osećaš.
Reći manje od izvesnog – čak i
ako privid zbog toga bude štur;
da svet prebogat gorkim razočaranjem
ponudu razočaranja slasnih (ponekad i možda)
umnogostruči.

To možeš postići samo kroz Manje.
Od Mnogog previše je. Amblem
odavno zaklanja stvar, cena – robu,
jezik – govor.

I ako možeš
zauvek se zareći o Onom Vrednom Činjenja
nikad da ne izgovoriš tako
riskantne, opasne, odurne reči, kao
„zauvek“, kao „nikad“.

IMPROMPTU

Otkazi jučerašnje planove.
I one najlepše. Prvo njih.
– Kad sve izgradiš: manje-više i ne bi tamo živeo.
I zašto bi otud ovamo nosio gomilu ulomaka?
Vedro sahranjuj. Što živelo je: uvek vaskrsne; što nije: nikad.
Sjajnih očiju, a ne teška srca zuri
u Smiraj Predivnog Sunca.
Da možeš čist
stati pred Osvit.

MOCART

nema zle trave.
Vetra što loše duva.
Lažnog cvrkuta.

KOSTOLANJIJU U ČAST

pa morao sam
ovladati letenjem:
ne znam trčati.

ASINHRONO

Ne kasnim ja.
Svet je u žurbi.

ZNAK UPOZORENJA

Svaki završen
posao bližim čini
jedan naredni.

OSNOVNA PRAVILA

Gostu sleduje sve.
Gost milošću drugih dobija sve na poklon.
Gost mora pre ili kasnije da ode.
Gost ne može ništa poneti sa sobom.
Svako je gost.

DOK OSLUŠKUJEM ĆUTANJE N. N.

Ostaje s tobom to za šta ne mariš.
Neizmernom orbitom kružeći
ponekad takne te tek
i tada gle
radosno zaplače tren.

ODJEK EPIKTETA

Nikad ne reci
„izgubih ga“ o nečem;
kaži: „vratih ga“.

*(S mađarskog prevela **Draginja Ramadanski**)*